

Vergaderjaar 1993–1994

23 441

Aanpassing van de Wet goederenvervoer over de weg aan de Verordening betreffende de toegang tot de markt van het goederenvervoer over de weg in de Gemeenschap

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Tegelijk met de voltooiing van de interne markt is op 1 januari 1993 in werking getreden de verordening nr. 881/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 maart 1992 betreffende de toegang tot de markt van het goederenvervoer over de weg in de Gemeenschap van of naar het grondgebied van een Lid-Staat of over het grondgebied van een of meer Lid-Staten (PbEG L 095).

Deze verordening stelt in het kader van de totstandbrenging van een gemeenschappelijk vervoerbeleid binnen de EG voorschriften vast voor de toegang tot de markt van het grensoverschrijdend vervoer van goederen over de weg op het grondgebied van de Gemeenschap. Deze voorschriften betreffen de voorwaarden voor afgifte en intrekking van communautaire vergunningen, de soorten vervoer waarop zij betrekking hebben, de geldigheidsduur van en de gebruiksvoorschriften voor die vergunningen. De gebruiksvoorschriften zijn uitsluitend gebaseerd op de voor een groot deel reeds sinds 1974 geldende kwalitatieve criteria, waaraan ondernemers van wegvervoer moeten voldoen om tot het beroep toegelaten te worden. Alle kwantitatieve beperkingen voor de vervoerondernemer op grond van nationaliteit of vestiging in een andere Lid-Staat dan die waar het vervoer wordt verricht, zijn afgeschaft; met name betreft het het communautaire contingent en de bilaterale contingenten tussen Lid-Staten en de contingenten inzake doorvoer naar of uit derde landen, welke tot 1 januari 1993 golden.

Aangezien op grond van artikel 189 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap de verordening in al haar onderdelen verbindend en in elke Lid-Staat rechtstreeks toepasselijk is, geldt met ingang van 1 januari 1993 de Wet goederenvervoer over de weg (Wgw) niet meer in die onderdelen, waarin de verordening op andere wijze voorziet. In de Wgw komen thans bepalingen voor, welke geen functie meer hebben, dan wel strijdig zijn met de verordening. Teneinde deze bepalingen aan te passen is wijziging van de Wgw noodzakelijk. Tevens krijgen door deze aanpassing enkele instrumenten tot handhaving van de verordening een wettelijke basis.

In verband met dit laatste kan overigens worden opgemerkt, dat de Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie (NIWO), waaraan de vergunningverlening voor beroepsgoederenvervoer is geattri-

bueerd, reeds is overgegaan tot uitgifte van communautaire vergunningen in de zin van de verordening. De rechten, die de beroepsvervoerders in het grensoverschrijdend vervoer rechtstreeks aan de verordening ontleen, worden op deze wijze reeds gehonoreerd. In een circulaire aan alle bij haar ingeschreven vergunninghouders heeft de NIWO het gebruik van de communautaire vergunning uitgebreid toegelicht.

De aanpassingen, welke de Wgw in verband met de verordening dient te ondergaan, zijn de volgende:

1. Artikel 3, eerste lid, van de verordening leidt ertoe, dat overal waar in de Wgw gesproken wordt over «vergunning voor grensoverschrijdend beroepsvervoer» thans gesproken dient te worden van «communautaire vergunning». In het onderhavige wetsvoorstel is hierin voorzien.

Dat communautaire vergunningen en vergunningen voor grensoverschrijdend beroepsvervoer geen verschillende zaken meer zijn, heeft bovendien wezenlijke gevolgen voor het Besluit goederenvervoer over de weg (Bgw), waarin deze begrippen beide, en met verschillende betekenissen, worden gehanteerd.

2. Artikel 5, tweede lid, van de verordening heeft geleid tot introductie van het begrip «gewaarmerkte copie» (artikel 10, vierde lid, van het wetsvoorstel). Deze vervangt bij grensoverschrijdend beroepsvervoer het vergunningbewijs. Het aantal gewaarmerkte copieën wordt niet, zoals tot nu toe volgens de Wgw met vergunningbewijzen het geval was, door de ondernemer bepaald; het is afhankelijk van het aantal hem ter beschikking staande vrachtauto's. Ook deze bepaling is geïmplementeerd in artikel 10, vierde lid, van het voorstel. Opgemerkt dient hierbij te worden, dat artikel 5, tweede lid, van de verordening enkele situaties, waarin een vrachtauto aan de ondernemer ter beschikking staat, met name noemt, namelijk die situaties waarin sprake is van volle eigendom, koop op afbetaling, huur of leasing. Dit betekent echter niet, dat slechts in die situaties aan de ondernemer een gewaarmerkte copie kan worden verstrekt. Door de formulering van het betreffende artikellid geeft de verordening aan, dat ook in andere situaties gewaarmerkte copieën verstrekt kunnen worden. Bijvoorbeeld zou hierbij kunnen worden gedacht aan de tijd- of reisbevrachting, de overeenkomst waarbij de vervoerder zich verbindt tot vervoer door middel van een voertuig, dat hij daartoe in zijn geheel met bestuurder en al dan niet op tijdbasis ter beschikking stelt van de afzender.

3. De verplichting van het bij zich hebben en op verzoek tonen van de gewaarmerkte copie, neergelegd in artikel 5, vierde lid, van de verordening, heeft gevolgen voor het thans in de Wgw bepaalde omtrent de toestemming om een onderneming tijdelijk of blijvend zonder vergunning voort te zetten in geval van het ontvallen van de vakbekwaamheid of de betrouwbaarheid als gevolg van overlijden of lichamelijke of wettelijke onbekwaamheid. In plaats van deze toestemming zal een tijdelijke vergunning voor binnenlands vervoer en, indien het onderneming beschikte over een communautaire vergunning, een tijdelijke communautaire vergunning dienen te worden afgegeven ter vervanging van de van rechtswege vervallen vergunning of vergunningen. Ingeval toestemming verleend wordt tot blijvende voortzetting van de onderneming zal een tijdelijke vergunning dienen te worden vervangen door een «gewone» vergunning voor binnenlands beroepsvervoer respectievelijk communautaire vergunning.

In het wetsvoorstel is hierin voorzien. De periode, waarvoor de tijdelijke vergunning geldt, is gelijk aan de thans in het Bgw geregelde periode voor de toestemming. Omdat elders in de wet op enkele

plaatsen hiernaar verwezen wordt, is deze periode thans expliciet in de wet opgenomen.

4. De in artikel 6 van de verordening genoemde geldigheid voor vijf jaar van communautaire vergunningen is opgenomen in het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 10 Wgw; op grond van de thans geldende bepalingen worden vergunningen voor binnenlands beroepsvervoer en voor grensoverschrijdend beroepsvervoer beide voor onbepaalde tijd afgegeven.

Hierbij dient te worden aangetekend, dat deze geldigheid voor vijf jaar niet geldt in geval van een vergunning voor tijdelijke voortzetting van een onderneming, welke in het voorgestelde artikel 13 wordt bedoeld. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van Richtlijn 74/561/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg (PbEG L 308) zoals gewijzigd bij Richtlijn 89/438/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 juni 1989 tot wijziging van Richtlijn 74/561/EEG (PbEG L 212), is hieraan een termijn van een jaar, met een eventuele verlenging van zes maanden verbonden.

5. Ter implementatie van artikel 10 van de verordening zal in het Bgw een verplichting aan de Stichting NIWO opgenomen worden om de daar bedoelde gegevens aan de Minister van Verkeer en Waterstaat te verstrekken.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen